

Schyssta bananer – övning ”Ett steg framåt”

Syftet med övningen är att ge deltagarna en möjlighet att sätta sig in i andra människors livssituationer samt att ge en blick för hur olika förutsättningar skapar olika möjligheter.

Det är viktigt att anpassa innehållet i identitetsbeskrivningarna till deltagarnas ålder. Det är också mycket viktigt att föra en diskussion med deltagarna om övningens resultat och syfte efteråt.

Fiktiv identitet

Dela ut kort till deltagarna med beskrivningar av olika personer. Varje deltagare får alltså en roll. På korten kan det t.ex. stå:

”Du heter Lucy och är 16 år. Du kommer ifrån Lagos, Nigerias huvudstad där du bor tillsammans med din mamma och dina sex syskon. Du drömmer om att bli tandläkare men du har inte studerat mer än högstadienivå. Du har just fått veta att du är gravid.”

”Du heter Said, är sju år och har just kommit till Sverige ifrån landsbygden i Syrien med din pappa. Resan var lång och du vill inte tänka på den. Resten av din familj är kvar i Syrien. Du vill gå i skolan men du är rädd för att gå ut ensam. Du drömmer ofta om din familj.”

”Du heter Jenny och bor utanför Norrtälje med din familj; mamma, pappa och bror. Du är 19 år och ser framemot att få flytta hemifrån och börja plugga till veterinär i Uppsala. Du älskar djur, särskilt hästar. På din 20-års dag önskar du dig en bil.”

Be alla blunda och fundera på följande frågor (alla besvarar frågorna tyst för sig själva):

Var är du född?

Hur bodde du när du var liten?

Med vem bodde du?

Vilken skola gick du i?

Vem var din första kärlek?

Vad tycker du om att göra på fritiden?

Hur ser du ut?

Nu ska deltagarna ställa sig längs en rak linje med axlarna mot varandra. Det är viktigt att det finns gott om plats att gå framåt. Alla startar längs samma linje. Du kan till exempel dra paralleller till att vi alla föds lika. Enligt FN:s deklaration om mänskliga rättigheter är vi lika mycket värda oavsett hudfärg, ursprung, religion m m.

Läs upp påståenden. Den person som tycker att påståendet stämmer in på deras roll, tar ett steg framåt.

De andra står kvar.

Påstående

- Om du behöver hjälp av samhället så vet du att andra litar på dig och att du får den hjälp du behöver.
- Du känner att media speglar din verklighet.
- Du kan shoppa kläder minst en gång i månaden.
- Du är inte orolig för dina barns framtid.
- Du vill och kan rösta.
- Du tänker att det inte finns några hinder för dina drömmar, bara du försöker tillräckligt mycket.
- Du känner att du får älska vem du vill och visa din kärlek till den personen öppet.
- Du är inte rädd för att bli trakasserad på gatan.
- Du är inte rädd för att bli stoppad av polis på gatan.
- Du har råd att åka på semester minst en gång per år.
- Du har eller kommer att plugga vidare efter gymnasiet.
- Du behöver inte tänka på priset på varorna du köper när du handlar mat.
- Du får uppskattning och användning för din utbildning och erfarenhet.
- Du känner att du kan bidra till det svenska samhället. Du känner människor med makt.
- Du kan dricka vatten ur kranen.
- Du har elektricitet i ditt hem.
- Du kör bil till jobbet/skolan
- Du har någon gång i livet flugit i flygplan
- Du vet att du har mat på bordet varje dag
- Du kan läsa

- Du ser optimistiskt på din framtid
- Du kan få sjukvård om du behöver
- Du bryr dig om klimatförändringen
- Du bidrar till klimatförändringen

Resultatet kommer att bli att en del elever går fler steg än andra. Diskutera varför vissa har flyttat sig långt och andra kort.

Hur kändes det att komma längst fram eller längst bak?

Är det såhär i verkliga livet?

Vilka länder kommer ni från?

Kan länder ha olika förutsättningar, liksom människor?

Vilka slutsatser kan vi dra? (förutsättningar, vilja, attityder, osynliga hinder m m)

Efter diskussionen kan deltagarna stå på samma plats där de slutade.